

b. Retslægerådet

Tilsynet spurgte justitsministeren, hvor ofte Retslægerådet ser en psykiatrisk patient, før de afgiver udtalelse. Justitsministeren indhentede en udtalelse fra Retslægerådet. Retslægerådet udtalte, at det fremgår af Retslægerådets forretningsorden, at hvis det materiale, der er forelagt for rådet, ikke skønnes at give et tilstrækkeligt grundlag for rådets bedømmelse af sagen og et sådant grundlag ikke kan tilvejebringes på anden mere hensigtsmæssig måde, lader rådet den person, sagen angår, undersøge af et eller flere af rådets medlemmer eller sagkyndige. Rådet udtalte, at det både i psykiatriske og somatiske sager er overordentlig sjældent, at sådanne undersøgelser foretages, fordi det fornødne grundlag for rådets bedømmelse af sagerne praktisk talt altid kan tilvejebringes på mere hensigtsmæssig måde.

Tilsynet spurgte også justitsministeren, hvor ofte Retslægerådet afgiver dissens i sager om psykiatri, og om der er en generel politik om ikke at afgive dissens. Justitsministeren indhentede en udtalelse fra Retslægerådet, der udtalte, at rådets erklæringer afgives i overensstemmelse med § 6, stk. 2, i rådets forretningsorden, hvorefter de forskellige opfattelser fremgår af rådets erklæringer, såfremt de, der deltager i sagens behandling, ikke er enige i bedømmelsen. Der foreligger således ikke en (stiltiende) aftale om, at udtalelser med dissens ikke skal afgives. Retslægerådet udtalte videre, at der ikke foretages registrering af, i hvor mange sager der afgives dissens, men at det er yderst sjældent, at det sker i sager om psykiatri.

Tilsynet vil i den kommende samling undersøge Retslægerådets rolle i sager om psykiatriske patienter, herunder hvilke muligheder patienterne har for at forholde sig til det materiale, som Retslægerådet udtaler sig på baggrund af. Man kan også spørge, hvorfor en patient ikke kan gøre krav på at kunne møde op for Retslægerådet, hvis udtalelser domstolene lægger meget stor vægt på ved afgørelsen af sagerne, når patienterne kan møde ved domstolene.

c. Den 2-delte kompetence

Tilsynet spurgte justitsministeren, om ministeren overvejer at ændre den 2-delte kompetence på psykiatriområdet, så der ikke træffes

afgørelse af patientklagenævnet om tvangsmedicinering, før domstolene har afgjort spørgsmålet om tvangsansbringelsens lovlighed. Justitsministeren udtalte, at spørgsmålet om kompetenceforholdet efter psykiatriloven indgår i den igangværende videnskabelige undersøgelse af psykiatriloven, og at dette spørgsmål vil indgå i de kommende revisionsovervejelser. Tilsynet vil fortsat følge sagen.

III. Samråd med og spørgsmål til sundhedsministeren

a. Unge, ekstremt syge psykiatriske patienter

Tilsynet spurgte sundhedsministeren om forholdene for unge, ekstremt syge psykiatriske patienter, herunder hvor langt arbejdet er kommet med små skærmede afsnit. Ministeren svarede, at det af budgetforslaget for 1996 for Hovedstadens Sygehusfællesskab fremgår, at man vil oprette et specialafsnit for unge skizofrene som forsøg. Sundhedsministeriet har indledt drøftelser på embedsmandsplan med Amtrådsforeningen og Hovedstadens Sygehusfællesskab om gennemførelsen af forsøget. Tilsynet vil følge sagen og i næste samling spørge sundhedsministeren, om specialafsnittet er oprettet, hvad overvejelserne er mundt ud i og hvad erfaringerne med afsnittet er.

b. Fast vagt ved tvangsfikserede

Tilsynet spurgte sundhedsministeren, om det er lovligt, hvis den faste vagt til en tvangsfikseret patient sidder lige uden for døren til det værelse, hvor patienten er fikseret. Hvis dette er tilfældet, spurgte tilsynet, hvorledes det sikres, at vagten ikke samtidig varetager andre opgaver, f.eks. i forbindelse med at noget af afdelingens personale tilkaldes til andre afdelinger i en nødsituation.

Sundhedsministeren svarede, at det fremgår af psykiatrilovens forarbejder, at opsynet med en patient, der er tvangsfikseret med bælte, skal udføres under hensyntagen til patientens egne ønsker og med respekt for dennes værdighed og selvfølelse. Patienten skal således have ret til et vist privatliv, når dette ikke er uforeneligt med hensynet til patientens sikkerhed. Det vil derfor være i overensstemmelse med loven, at den faste vagt af hensyn til patienten sidder uden for døren til det værelse, patienten opholder sig på. Det er forudsat i lovgivningen, at vagten udelukkende beskæftiger sig med den